

DZIEN**10
GR.**

10 stron

BYDGOSKI

ILUSTROWANY

**DRAZ WYDAWNICTWA: DZIEŃ POMORZA — DZIEŃ GRUDZIĄDZKI ILUSTROWANY — GAZETA GDAŃSKA — DZIEŃ KOCIEWSKI
GŁOS NIESZAWSKI (DZIEŃ CIECHOCIŃSKI) — GAZETA MORSKA ILUSTROWANA — DZIEŃ TCZEWSKI
ILUSTROWANY — DZIEŃ CHEŁMIŃSKI — GAZETA MOGILEŃSKA — — — — —**

Redakcja i Administracja: Bydgoszcz, Plac Wolności 1. Telefon: 22-18. Konto czekowe P. K. O. 206.868

Czy to można pogodzić z honorem akademika?**O zajściach na uczelniach warszawskich**

Warszawa, 16. 3. (PAT.) O zajściach, które wywołały zawieszenie wykładów i ćwiczeń w Uniwersytecie Józefa Piłsudskiego, w Politechnice Warszawskiej i w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, otrzymaliśmy następujące informacje:

W Uniwersytecie w dniu wczorajszym grupa studentów, uzbrojonych w paliki, po szeregu drobnych zajęć w różnych audytoriach wdarła się do gmachu biblioteki w czapkach Bratniej Pomocy, nie uszanoszawszy zawieszono przed paru tygodniami uroczyste przez polską młodzież akademicką krzyża i pobiła urzędników biblioteki.

W innym lokalu uniwersyteckim rzucono spluwaczkę w profesora odbywającego egzamin. W szeregu zaś audytoriów umieszczono próbki z gazami, lzwającymi, m. in. na wykładzie jednego z profesorów cudzoziemców. Przy okazji tych zajęć pobito kilku studentów żydów.

W Politechnice w sali, gdzie odbywało się zebranie Bratniej Pomocy, znaleziono szereg łomów żelaznych, wylamanych z gablotek, znajdujących się w korytarzu gmachu. W wyniku bójki pomiędzy uczestnikami zebrania jednemu ze studentów grozi utrata oka. Inni ponieśli ciężkie uszkodzenia ciała. W tygodniu ubiegłym pobito ciężko kilku studentów - żydów, przy czym stwierdzono fakty napaści z tyłu, nie spowodowanej jakimkolwiek uprzednim sporem. W poniedziałek rzucono w gmachu próbki z gazami, jednocześnie rozpoczęło się w całym gmachu bicie studentów - żydów. Dziś znowu pobito kilku żydów i urządzono nielegalny wiec w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego.

Stwierdzić, niestety, należy, że przyczyną tych wszystkich zajęć było zdenerwowanie wskutek wyników zebrań i wyborów, świadczących o odsuwaniu się większości młodzieży od coraz bardziej niezdrowych rozgrywek politycznych.

Na zebraniu uniwersyteckiej Bratniej Pomocy, a więc głównego samopomocowego stowarzyszenia uczelni, liczącego przeszło 9 tys. studentów, w tym blisko 8 tys. Polaków, brało udział w głosowaniu nad votum zaufania dla prezesa około 150 osób. Wybory się nie odbyły z powodu unieważnienia listy drugiego odtamu t. zw. Młodzieży Narodowej.

W Politechnice zaznaczyło się również w akcji wyborczej nie przebieganie w środkach między zwalczającymi się odtamami. Unieważniono również listę t. zw. ogólnonarodowego komitetu wyborczego na skutek niedbalstwa zgłaszających i wykorzystania tego niedbalstwa przez przeciwników tej listy. W głosowaniu na trzy listy wzięło udział niespełna 700 studentów na przeszło 3.500 studentów-Polaków w uczelni.

Jest rzeczą nader przykrą, że ogół młodzieży akademickiej ponosić musi konsekwencje postępowania żywiliów, pozbawionych wszelkiego poczucia odpowiedzialności za skutki swoich czynów. Żywiliwi te nie chcą czy nie mogą zrozumieć, że nadużywanie terenu akademickiego w przekonaniu, że na tym terenie najłatwiej uniknąć odpowiedzialności za to, co się robi — jest przestępstwem wobec Narodu i przyszłości Polski. Smutne to jest tym bardziej,

że metody, stosowane przez te grupy w walce, czy ze studentami żydami, czy również między sobą, daleko odbiegają od tego, co można pogodzić z honorem akademika.

Dowiadujemy się, że wobec przedstawio-

nego powyżej stanu rzeczy i zagrożonego w ten sposób normalnego zakończenia roku szkolnego w wymienionych szkołach akademickich. Minister WR i OP postanowił zarządzić daleko idące środki zapobiegawcze.

MARSZAŁEK ŚMIGŁY-RYDZ MOWI:

„Znajdzie się droga, która nas doprowadzi do wyzwolenia sił moralnych i twórczych w narodzie, do skupienia ich, do wytworzenia nowych wartości, których nam tak bardzo potrzeba“.

Około 900 osób**wzięło udział w ogólnopolskim zjeździe wiejskim**

Warszawa, 16. 3. (PAT.) Zainteresowanie społeczeństwa zjazdem przedstawicieli wsi, który odbył się w Warsza-

ly szereg osób nie mógł przybyć do Warszawy, pragnąc jednak dać wyraz solidarności z podstawami ideologicznymi

Zdjęcie przedstawia moment składania przez delegatów zjazdu w barwnych strojach ludowych wieńca na stopniach Belwederu. Z lewej strony widoczny przewodniczący zjazdu senator gen. Andrzej Galica.

wie 14 hm., było tak wielkie, że ilość uczestników przekroczyła przewidywaną liczbę 500 osób, i osiągnęła niemal 900 osób. Mimo tak liczny zjazd ca-

deklaracji ideowej płk. Koca, nadesłał zjazdowi życzenia owocnej pracy i pomysłnych obrad.

Rumuński minister oświaty przybył z wizytą do Polski

Lwów, 16. 3. (PAT.) Dziś o godz. 12,04 pociągami pospiesznym z Bukaresztu przybył do Lwowa rumuński Minister Oświaty dr. Konstantyn Angelescu z towarzyszącymi mu osobami.

Od granicy w Śniatynie towarzyszył p. ministrowi przedstawiciel Ministerstwa Oświaty dr. Zdrojewski. Na dworcu głównym we Lwowie oczekiwali i powitali dostojnego gościa imieniem władz państwowych i miasta Lwowa starosta

godzki Porembalski i komendant P. P. podinsp. Kozakiewicz, nadto generalny konsul rumuński we Lwowie p. Emanuel Popescu wraz z personelem konsulatu generalnego.

Z salonów recepcyjnych dworca min. Angelescu udał się do konsulatu rumuńskiego, gdzie podejmowany był przez konsula w ścisłym gronie śniadaniem.

O godz. 15,15 min. Angelescu uda się w dalszą drogę do Warszawy.

P. Premier i wicepremier na Zamku

(ch) Warszawa, 16. 3. (tel. wł.) Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął dziś P. Prezesa Rady Ministrów gen. Sławoj - Składkowskiego i wicepremiera inż. E. Kwiatkowskiego, którzy referowali o bieżących pracach Rządu.

Sejm i Senat w rocznicę Imienia Marszałka Piłsudskiego

Warszawa, 16. 3. (PAT.) Dnia 19-go marca br. w piątek, jako w rocznicę imienia Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego, będzie odprawione nabożeństwo w kaplicy „Przytuliska“ (ul. Wilcza 7) dla pp. posłów i senatorów. Nabożeństwo odprawi ks. Kornilowicz.

Po skończonym nabożeństwie pp. marszałkowie Senatu i Sejmu złożą o godz. 11,30 rano w imieniu izb ustawodawczych wieńce u stóp Belwederu w obecności pp. posłów i senatorów.

Przemówienie płk. Adama Koca w przeddzień Imienia Marszałka Śmigłego-Rydza

(ch) Warszawa, 16. 3. (tel. wł.) Szef Obozu Zjednoczenia Narodowego płk. Adam Koc w związku z przypadającą w dniu 18 marca uroczystością Imienia Marszałka Polski Edwarda Śmigłego - Rydza, wygłosi przed mikrofonem rozgłośni warszawskiej w dniu 17 marca rb. o godz. 18,50 przemówienie, które będzie transmitowane przez wszystkie rozgłośnie Polskiego Radia.

Obóz Zjednoczenia Narodowego przystępuje do pracy w poszczególnych miastach

Warszawa, 16. 3. (PAT.) W dniu 15 marca rb. odbyło się posiedzenie prezydium organizacji miejskiej Obozu Zjednoczenia Narodowego, które obradowało nad wnioskami organizacji terenowych, dotyczących organizacji prac w poszczególnych miastach. Ponadto prezydium organizacji miejskiej OZN. rozważyło sprawę uruchomienia poszczególnych sekcji. W tej kwestii, jako zasadę przyjęto tworzenie sekcji w ilości i o charakterze jakiego będą wymagały lokalne warunki społeczne i gospodarcze poszczególnych miast.

Zapas złota

Warszawa, 16. 3. (PAT.) W ciągu 1-ej dekady marca zapas złota w Banku Polskim powiększył się o 3,3 mln. zł. do 403,6 mln. zł., natomiast stan pieniędzy zagranicznych i dewiz spadł o 2,0 mln. do 34,1 mln. zł.

Zapas polskich monet srebrnych i bilonu wzrósł o 0,9 mln. zł. do 43,3 mln. zł.

Obieg biletów bankowych obniżył się o 18,8 mln. zł. do 981,3 mln. zł.

Pokrycie złotem wynosi 34,72 proc.

7 zagród włościańskich ...zapadło się w ziemię

Czerniowce, 16. 3. (PAT.) We wsi Warza-resti w pow. kiszyniowskiem miało miejsce katastrofalne obsuniecie się ziemi. W środku wsi utworzyła się szczelina długości 380 metrów. dochodząca do 50 m szerokości. 7 zagród włościańskich znikło zupełnie z powierzchni ziemi, 78 zaś zostało doszczętnie zrujnowanych. Straty są bardzo duże.

Po prostu

Dysproporcje w ofiarności na pomoc zimową

Istnieją prawa i obowiązki pisane z mocą obowiązującą, istnieją również i takie, które wypływają z dobrej woli obywatela i z poczucia współodpowiedzialności za istniejącą strukturę i warunki społeczno-gospodarcze i socjalne. Odpowiedzialność bowiem za aktualne zjawiska w tych dziedzinach ponosi nie tylko rząd, lecz i całe społeczeństwo, które bierze bezpośredni i aktywny udział w procesach życia codziennego. Niedostrzeganie więc konsekwencji i skutków względnie obciążenia odpowiedzialnością wyłącznie czynników rządowych byłoby przysłówowym chwałaniem głowy w piasek.

Dotyczy to również i zagadnienia bezrobocia i walki z nim. Przede wszystkim społeczeństwo obowiązane jest do czynnej współpracy w akcji zwalczania bezrobocia i do świadczeń, mających na celu przywrócić bezrobotnym z pomocą. Nie tylko jednak w granicach prawa pisanego lecz przede wszystkim z poczucia solidaryzmu społecznego i dobrze zrozumiałego interesu własnego.

Niejednokrotnie obowiązki wypływające z pobudek moralnych i społecznych posiadają niewątpliwie większą wymowę i moc wiążącą niż prawo w drodze ustawodawczej wydane.

Realizm życia i dynamika procesu ewolucji, której obiektem jest człowiek pracy, nie może zasklebiać się w formalnych ramach wiążącego ustawodawstwa. Wymaga on szerokiego bardzo form, organizujących wzajemny stosunek pomiędzy pracodawcą i pracownikiem na platformie wzajemnego poszanowania praw i interesów oraz stworzenia odpowiednich warunków egzystencji.

Bezrobocie jest plagą społeczną, katastrofą dla życia gospodarczego. Nie jest ono zjawiskiem naturalnym lecz tworem, w którym egoizm i bezwzględność materialistyczna też dużo mają do powiedzenia. W pierwszym też rzędzie obowiązek walki z bezrobociem ciąży na dyspozytorach życia gospodarczego. Oni powinni przedować, oni powinni być promiennym drogowskazem ofiarności na rzecz bezrobotnych.

Za „Iskra” podajemy zestawienie cyfr ofiarności przez poszczególne warstwy społeczne na Pomoc Zimową w Polsce.

W styczniu rb. w województwie kieleckim przemysł wpłacił 61 tys. zł., handel — 24 tys. zł., pracownicy — 99 tys. zł., w woj. łódzkim handel — 58 tys. zł., przemysł — 109 tys. zł., pracownicy — 155 tys. zł., w woj. krakowskim handel — 83 tys. zł., przemysł — 113 tys. zł., pracownicy — 182 tys. zł., w woj. białostockim, gdzie mimo znacznie ożywionych obrotów miejscowy przemysł najgorzej wywiązał się ze swych deklaracji, wpłacając 6 tys. zł., gdy w tym samym miesiącu ofiary od dochodu w tym województwie wyniosły 38 tys. zł. W powiecie Piotrkowskim przemysł zadeklarował na pomoc zimową 37 tys. zł. — wpłacił dotychczas tylko 9 tys. zł.

Normy świadczeń na pomoc zimową nie zostały nikomu narzucone. Ustalone one zostały przez właściwe organy reprezentujące świat pracy i zrzeszenia gospodarcze. Muszą więc obowiązywać i muszą być wykonane. Czeka na to setki tysięcy bezrobotnych i ich dzieci. Ludzi głodnych i nieszczęśliwych. Zwlekać nie wolno. m. z.

Pakość odcięta od świata Wylęw Noteci i Gopla

Poznań 16. 3. (PAT). Kilkudniowa słoneczna pogoda, jak również trwający całą ostatnią dobę ciepły deszcz, przyczyniły się do gwałtownego topnienia śniegów, zalewających równinę kujawską. Wpłynęło to na znaczne podniesienie się poziomu wód na Noteci i na jeziorach: Gopło, Wołickim, Wierchosiawskim i Wojcickim, powodując wystąpienie ich z brzegów i zalanie okolicznych pól. Najpoważniej przedstawia się sytuacja pod Barcinem i Ostrowem nad Gopłem, gdzie nadmiar wód przerwał tamę i woda szeroko rozlała, zalewając pola i łąki na przestrzeni przeszło 2 km. Pakość, leżąca w wąskiej dolinie nad Notecią, została przez rozlewiska odcięta od świata. Powódź wyrządziła znaczne szkody w zbiorach i drogach.

Kto jest sprawcą katastrofy kolejowej pod Mysłowicami?

Katowice, 16. 3. (PAT). Prokurator Sądu Okręgowego w Katowicach wniósł w dniu dzisiejszym do Sądu akt oskarżenia w związku z katastrofą kolejową w Mysłowicach, jaka wydarzyła się 15 stycznia br. Aktem oskarżenia objęci są trzej pracownicy kolei. Stoją oni pod zarzutem dopuszczenia się zaniedbań służbowych, w wyniku których nastąpiło zderzenie pociągu ze stojącymi na torze wagonami, przez co 6 pasażerów poniosło śmierć.

Przed procesem kanonizacyjnym polskiego męczennika Andrzeja Boboli

Posiedzenie kongregacji obrzędów

Citta del Vaticano 16. 3. (PAT). Dziś rano zebrała się w prywatnych apartamentach papieskich, kongregacja obrzędów w składzie 13 kardynałów oraz około 20 prałatów, funkcjonariuszy kongregacji. Posiedzenie, któremu przewodniczył Osobiście Papież, poświęcone było sprawom, związanym z procesem kanonizacyjnym polskiego męczennika, Jezuitę Andrzeja Boboli.

Obrady rozpoczęły się o godz. 10 i przeciągnęły się do 11.30. Wszyscy konsultorowie, kardynałowie odczytywali kolejno swe opinie, po czym składali kopie opinii na re-

ce Papieża. W zakończeniu Ojciec Święty wygłosił krótkie przemówienie, reasumując przebieg obrad, lecz nie podał jeszcze do wiadomości swojej decyzji, którą prawdopodobnie zakomunikuje jutro rano podczas audiencji, której udzielił ma promotorowi wiary, prałatowi Natucci.

Po ukończeniu posiedzenia kardynałowie złożyli Ojcu Świętemu serdeczne gratulacje z powodu doskonałego wyglądu i samopoczucia, oraz tak poważnej poprawy zdrowia, że pozwoliła mu na przewodniczenie drugiemu już posiedzeniu kongregacyjnemu.

Po awarii „Pułaskiego” Statek powrócił do Gdyni, gdzie będzie poddany remontowi

Wczoraj około godz. 10 przed południem powrócił do Gdyni ze swej szóstej podróży do portów Ameryki Południowej polski parowiec transatlantyczny „Pułaski”.

Jak wiadomo już z depesz wczorajszych, podczas gęstej mgły na morzu Północnym „Pułaski” zderzył się w niedzielę około godziny 7 rano na trzy mile przed latarnią morską, położoną na wyspie niemieckiej Nordeney, z małym bo posiadającym tylko 2000 ton pojemności, towarowym statkiem niemieckim „Reinhardt L. M. Russ”.

Wskutek zderzenia „Pułaski” doznał uszkodzenia lewej burty, na wysokości około 5 metrów powyżej linii zanurzenia, między samym dziobem a napisem: „Pułaski”. Na-

tomiast statek niemiecki, będący własnością towarzystwa okrętowego „Rederei Russ-Hamburg” odniósł znacznie poważniejsze uszkodzenia — z dość mocno pstrzaskanym dziobem musiał się on natychmiast udać do Amsterdamu, gdzie w stoczni dokonywa się obecnie naprawy jego uszkodzeń. Statek polski zaś kontynuował zaraz swą podróż do Kilonii, dokąd wiozł pasażerów, a otrzymawszy tam następnie zaświadczenie, że uszkodzenie burty jest niegroźne i zezwala na dalszą jazdę do Gdyni, opuścił port niemiecki z siedmiogodzinnym opóźnieniem, w poniedziałek o godz. 7 rano.

Przybycie „Pułaskiego” po tej awarii oczekiwano w Gdyni z wielkim zainteresowa-

Niema w tym ani kraty przesady że,

Dziś do godz. 15 Rozgłośnia Pomorska nie będzie czynna

W dniu 17 bm. Rozgłośnia Pomorska do godz. 15-ej będzie nieczynna z powodu prowadzonych prac technicznych.

Czy na Górnym Śląsku wybuchnie strajk górników?

Warszawa, 16. 3. (PAT) Wobec możliwości strajku górników na Górnym Śląsku rząd wydał następujące zarządzenia, mające na celu zapewnienie węgla szerokim masom ludności i zakładom użyteczności publicznej:

1) uzupełnione zostają zapasy instytucji użyteczności publicznej w większych ośrodkach przemysłowych i miasta;

2) od północy dnia 17 bm. wstrzymany zostaje eksport węgla z Polski;

3) wszelkie ładunki węgla od tej godziny skierowane zostają do większych ośrodków zamieszkania celem zwiększenia istniejących zapasów większych miast;

4) przedsięwzięte zostały wszelkie środki celem zapobieżenia spekulacji przy sprzedaży węgla.

Walka wręcz w okopach nad Jaramą Powstańcy krwawo odparli kontratak „czerwonych”

Naval Carnero, 16. 3. (PAT) Agencja Havasa donosi: Wojska rządowe przeprowadziły wczoraj gwałtowny atak na zdobyte przed dwoma dniami przez powstańców pozycje na północ od Jaramy. Po krótkim, lecz intensywnym przygotowaniu artyleryj-

nika i ścigając go, posunęły się znacznie w głąb jego wyjściowych pozycji.

Powstańcy zdobyli szereg miejscowości i ważnych punktów strategicznych.

W poniedziałek wieczorem zaatakowały oddziały rządowe powtórnie nowozdobyte

Reproduujemy dokładną mapę okolic Madrytu, w których rozgrywa się decydujące walki. Widoczne na mapie strzałki oznaczają kierunek ataku oddziałów wojsk powstańczych.

skim, osiągnęły oddziały rządowe, postępując w ogniu karabinów maszynowych, okopy powstańcze, gdzie rozgorzała trwająca dwie godziny walka wręcz. Kres wzajemnemu zmaganiu się położyło pr., Lyczle rezerw powstańczych, które wyparły przeciw-

linie powstańcze, lecz zostały z wielkimi dla siebie stratami odparte. Wojska rządowe usiłowały wczoraj również odzyskać na odcinkach Pingarron i Burarron utracone ważne pozycje, dominujące nad doliną Alcala-dehe-Nares. Atak ten nie powiódł się.

niem. To też gdy statek przycumował do gdyńskiego dworca morskiego „zaatakowano” jego załogę w sprawie szczegółów wypadku...

Okazuje się że mimo, iż zderzenie nastąpiło niespodziewanie, pasażerowie zareagowali na nie bardzo spokojnie — odczuwszy silniejszy wstrząs, wylegli na pokład, a gdy dowiedzieli się, że „Pułaski” odniósł tylko lekkie uszkodzenie, które nie spowoduje żadnej przerwy w podróży — położyli się z powrotem w swych kajutach.

Mały — niegroźny zresztą — dramat rozegrał się na dziobie, gdzie znajdują się kajuty marynarzy. Statek niemiecki przebijając burty „Pułaskiego”, uderzył właśnie w jedną z tych kabin, w której akurat spało dwóch marynarzy. Uderzenie strzaskło obie koje marynarskie, sami zaś marynarze dziwnym zbiegiem okoliczności zostali tylko wyrzuceni na podłogę. Obaj, zdrowi i cali, opowiadali po tym, że przebudzili się za miast na materacach, na twardych deskach kajuty — mieli tylko wrażenie, jakby ich ktoś zbyt gwałtownie budził...

Jak wynika z charakteru awarii, winę za zderzenie statków ponosi ss. Reinhardt L. M. Russ”.

Zderzenie ze statkiem niemieckim nie było jedyną przygodą „Pułaskiego” w czasie jego ostatniej podróży. W drodze do Ameryki Południowej statek w ciągu pięciu dni walczył na Atlantyku z naderwyczą silnym sztormem który m. in. zmzył z pokładu jeden nawiewnik od pomieszczeń załogi.

Drugą przygodą w drodze do portów południowo-amerykańskich były potrójne urodziny na statku. Trzem emigrantkom urodzili się dwaj synowie i córka. Na statku odbyły się naturalnie zaraz uroczyste potrójne chrzciny — ojcami chrzestnymi byli kapitan statku, intendent i drugi ochmistrz „Pułaskiego”.

Do Gdyni transatlantyk polski przywiózł ogółem 82 pasażerów, m. in. jednego marynarza-dezertera z ss. „Kościuszko” oraz 3-ch obywateli polskich, deportowanych z Brazylii, z których jeden będzie odpowiadał przed sądami polskimi za komunizm. Towaru statek przywiózł 1260 ton — przeważnie bawełnę, kawę, skóry i siemie lniane.

Dwa statki — odywające lotniska zakotwiczy Lufthansa na Atlantyku

Kilonia 16. 3. (PAT). Minister poczt Rzeczypospolitej w związku z wodowaniem motorowca „Friesenland”, który ma służyć jako statek-baza dla samochodów Lufthansy w komunikacji nad północnym Atlantykiem pomiędzy Europą a St. Zjednoczonymi — oświadczył — że komunikacja ta uruchomiona zostanie w połowie roku bieżącego.

Nowy statek zakotwiczony będzie około Horta na wyspie Fayal (Azory), „Schwabensland” zaś znajdować się będzie w pobliżu Nowego Jorku. Pomiędzy obu statkami odległość wynosić będzie około 4000 km. i będzie przebywana przez hydroplany bez wodowania. W ten sposób zostanie zrealizowana komunikacja lotnicza ponad Atlantykiem, nie dla rekordów, a dla regularnej służby pocztowej.

„Władcy” najmniejszego państwa świata

San Marino 16. 3. (PAT). Dokonano tu nominacji dwóch kapitanów-regentów księstwa San Marino na półrocze od kwietnia do października rb. Na stanowisko to powołano adwokatów Giulano Goti i Settimio Belluzzi.

Nakaz sumienia i nęcza bezrobotnych

Życie nasze nurtują, zaprzatają nasze umysły rozmaite zagadnienia społeczne. Gdy bacznie się im przyjrzeć — stwierdzić można, że wszystkie one łączą się właściwie ze sobą, uzupełniają wzajemnie, przecinają. Łączą się poza tym ściśle z życiem gospodarczym.

Jednym z najaktualniejszych, najbardziej umysły absorbujących zagadnień społecznych jest niewątpliwie sprawa bezrobocia, troska o zatrudnienie obywateli, których siły marnują się w przymusowej bezczynności. Z niecierpliwością oczekujemy na uruchomienie wielkich robót inwestycyjnych, które w pewnej mierze rozładują natężenie bezrobocia, szukamy w pismach wiadomości, notatek o terminie ich rozpoczęcia.

Połowa marca jest przełomową datą w podejmowanej przez rząd akcji walki z bezrobociem w ramach planu inwestycyjnego. W dniu 15-ym marca bowiem minister skarbu, jako centralny dysponent finansowy wszystkich prac inwestycyjnych, postawił do dyspozycji poszczególnym ministerstwom i urzędem odpowiednie kwoty na uruchomienie robót publicznych.

Dalsze kwoty będą przekazywane w miarę posuwania się robót.

Niezależnie od sum pochodzących z tego źródła Fundusz Pracy rozpoczyna przekazywanie wojewódzkim biurom własnych środków, przeznaczonych na rozpoczęcie całego szeregu robót miejskich, zwłaszcza w większych miastach, posiadających wysokie nasilenie bezrobocia. Będą to głównie roboty kanalizacyjne, brukarskie, w niektórych zaś miastach tramwajowe.

Wiadomości te nie powinny jednak nikogo zaślepić przesadnym optymizmem, nie powinny przesłonić rzeczywistości. Na nęczę ludzką nie można patrzeć przez różowe okulary... To też przede wszystkim trzeba zdać sobie dokładnie sprawę z tego, że roboty na wielką skalę będą mogły być dopiero podjęte w końcu kwietnia. Roztopy wiosenne uniemożliwiają wcześniejsze ich rozpoczęcie. Pomiędzy więc tego, że słońce świeci, że ciągną sznury ptactwa, powracającego z zamorskiej wędrowni, że tylko patrzeć, jak na drzewach nikle brunatne pączki przekształcają się w zielone liście — los bezrobotnych w niczym jeszcze nie uległ poprawie. I wiemy także, że na miesiąc marzec i kwiecień przypada największe natężenie bezrobocia... To też kalendarzowa wiosna w niczym nie może wpływać na osłabienie akcji Pomocy Zimowej Bezrobotnym. Nie całe społeczeństwo stanęło w tej dziedzinie na wysokości zadania, nie całe wykazało się zrozumieniem obywatelskim, obowiązkowością. Ze smutkiem i wstydem dowiadujemy się o tych — najczęściej dobrze usytuowanych współobywatelach naszych — co wprawdzie wiele na Pomoc Zimową zadeklarowali, ale jak przyszło co do czego — nic prawie nie dali. Cóż za piękną wymówkę mają teraz! „Wiosna! Roboty powinny ruszyć lada dzień, po cóż mam jeszcze dawać?” — powie niejeden. Nieprawda. „Lada dzień” — to kwestia jeszcze najmniej sześciu tygodni. I w tym okresie Pomoc Zimowa musi wypełnić swe zadanie.

Okres obecny musi być natomiast jak najdalej wyzyskany na prace przygotowawcze, takie prace, które umożliwią to, że gdy nadejdzie termin rozpoczęcia robót inwestycyjnych na wielką skalę, będzie można przystąpić do nich natychmiast, nie marnując ani jednej godziny.

Bo wielkie zadania stoją przed nami. Bo bardzo wiele mamy do spełnienia. Hasło „obrony Polski” domaga się dobrych dróg, uregulowanych, uszlachetnionych rzek, rozbudowy linii kolejowych... W każdej niemal dziedzinie naszego życia tyle zaległości mamy do odrobienia i tyle rąk musimy zatrudnić!

Obyśmy jak najszybciej przystąpić mogli do dzieła, bo wtedy — jak mówi deklaracja ideowo-polityczna

Przed przyjazdem min. Angelescu do Polski

Polska i Rumunia na szlaku przyjaźni

Przybywającego do Polski rumuńskiego ministra oświaty p. Angelescu, powita opinia polska ze szczerym zadowoleniem. Jest to już czwarta wizyta dostojnika rumuńskiego

Król rumuński

go w Warszawie w krótkim przeciągu czasu. W listopadzie bawił u nas rumuński minister spraw zagranicznych p. Antonescu, w grudniu ówczesny szef sztabu głównego rumuński gen. Samsanowicz, w lutym gubernator Rumuńskiego Banku Narodowego, p. Constantinescu.

Obecnie witać będziemy wybitnego strażnika kultury narodowej Rumunii oraz doświadczonego męża stanu, który od blisko 40 lat służy sprawie publicznej swego kraju. Profesor medycyny z zawodu był wielokrotnym ministrem oświaty, posłem i senatorem, a przez pewien czas, po zamordowaniu premiera Duki pełnił funkcje szefa rządu. Znane są jego prace naukowe z zakresu historii medycyny, terapii i chirurgii. O pozycji, jaką zajmuje minister Angelescu w swoim kraju, świadczą godności, które sprawuje z wielką kompetencją. Jest zatem prezesem rumuńskiej Akademii Medycznej, prezesem Towarzystwa Przyrodniczego, prezesem Ateneum rumuńskiego itd.

Słowem podejmować będziemy w Polsce nie tylko członka rządu rumuńskiego, ale również znakomitego przedstawiciela rumuńskiej nauki i kultury. Jest to fakt niewątpliwie bardzo pomyślny dla zbliżenia kulturalnego obu narodów. Minister Angelescu uczestniczyć będzie w Warszawie w obradach Komitetu Polsko-Rumuńskiego, a wizyta jego da niewątpliwie sposobność do rozmów na temat realizacji polsko-rumuńskiej konwencji kulturalnej, podpisanej w czasie pobytu min. Antonescu w Warszawie.

Pracę w tej dziedzinie uważać należy za niezmiernie doniosłą. Nie ma lepszego sposobu poznania się i zrozumienia wzajemnego przez społeczeństwa, jak utrzymywanie między nimi stałego kontaktu kulturalnego. W czasach kiedy propaganda różnych ideologii i doktryn przybiera rozmiały międzynarodowe, dobrze jest, by zbliżyły się do siebie narody, które chcą opierać rozwój swej kultury na pierwiastkach rodzimych. A do takich narodów należą właśnie Polska i Rumunia.

Otwiera się tu zwłaszcza szerokie pole

Echa przyjaźni polsko-włoskiej na łamach wielkiego dziennika rzymskiego

Citta del Vaticano 16. 3. (PAT). „Osservatore Romano” zamieszcza na naczelnym miejscu obszerną korespondencję z Warszawy. Autor przypomina na wstępie gorące chwile 1920 r., gdy wojska bolszewickie stały u bram Warszawy, a Polska krwią swą dokumentowała, że nie przestała być przedmurzem chrześcijaństwa. Ojciec Święty, ówczesny nuncjusz, wzbudzał wówczas swą odwagą podziw mieszkańców stolicy. Wzły zadzierzgnięte w tym czasie przez Piusa XI z Polska, nigdy już nie miały ulec rozluźnieniu.

Następnie autor szeroko „mawia” ostatnie uroczystości 15-lecia koronacji Papieża, w których zaznaczył się szczególnie żywy

udział armii polskiej, zawsze manifestującej gorąco swe uczucia dla Najwyższego Pasterza. Uwagę zwracała obecność samego Wodza Naczelnego, Marszałka Śmigłego Rydza, na uroczystym nabożeństwie w wspaniałej katedrze warszawskiej, a na akademii w domu katolickim przybył admirał Świrski, trzech generałów oraz szef sztabu głównego, nie licząc wielu innych wybitnych wojskowych. Jak bardzo armia polska przywiązana jest do Ojca Św., świadczy też wydatnie specjalne wydanie ozdobnego numeru papieskiego wojskowego tygodnika „Wiarus”, poświęconego w całości uczczeniu święta koronacji papieskiej.

Na modłę Wilusia...

Krytyczny głos angielski o podróży Mussoliniego po Libii

Londyn 16. 3. (PAT). Dzienniki londyńskie zamieszczały „Obszerne Opisy z pobytu Mussoliniego w Libii”, zwracając szczególną uwagę na okazywaną przez szefa rządu włoskiego życzliwość dla Arabów.

„Daily Telegraph” w artykule pt. „Nowy protektor Islamu”, przyznając Włochom zasługi w dziele budowy dróg w Afryce wyraża żal, iż inauguracja tych dróg wyzyskiwana jest dla celów politycznych. Mussolini

witany jest w sposób, przypominający przedwojenne podróże cesarza Wilhelma na Bliżni Wschodzie jako protektora Islamu.

170.000 żołnierzy włoskich i niemieckich w szeregach armii gen. Franco

Dwaj włoscy oficerowie, wzięci do niewoli przez „czerwonych” na froncie Guadajajara, podczas konfrontacji oświadczyli, iż po stronie gen. Franco w Hiszpanii walczy około 80.000 żołnierzy włoskich. Są to przede wszystkim ochotnicy, zamierzający udać się do Abisynii. Wraz z Włochami w Hiszpanii walczy około 40.000 Niemców...

O. Z. N. — „...udostępnimy zarobek i ludzką egzystencję nie mogącym zdobyć pracy bezrobotnym pracownikom umysłowym i fizycznym, których nie wykorzystane siły idą na marne”.

Odol

ANTYSEPTYCZNY
i BAKTERIOBOJCZY

83 oznacza ODOL bardziej jeszcze udoskonalony; jego działanie antyseptyczne zostało w wysokim stopniu spotęgowane. Badania bakteriologiczne i kliniczne wykazały przewagę ODOLU pod względem własności bakteriobójczych.

dla działalności młodzieży obu krajów. Między młodym pokoleniem Polski i Rumunii winien wytworzyć się szczerzy i serdeczny węzeł współpracy, oparty o ile możliwości na osobistej koleżeńskie przyjaźni.

W tej dziedzinie wiele jeszcze jest do zrobienia. Mimo znakomych wysiłków prof. Wędkiewicza w Polsce, prof. Jorgi w Rumunii i wielu innych działaczy naukowych i kulturalnych, wzajemna znajomość obu narodów jest jeszcze niedostatecznie rozwinięta.

Tym czasem dorobek kulturalny Rumunii w okresie ostatnim zasługuje na poważniejszą uwagę. Powiększenie terytorialne państwa po wojnie, wzrost jego znaczenia politycznego, rozwój miast — wszystko to wpłynęło na

rozkwit sztuki, literatury i nauki rumuńskiej

Zadziwiający jest zwłaszcza rozkwit piśmiennictwa rumuńskiego, przed którym stanęły nowe zagadnienia, nieznanne patriarchalnej wyłącznie Rumunii przedwojennej.

Rozkwit twórczości w Rumunii jest zresztą powszechny. Trudno się temu dziwić, skoro pracom tym patronuje znakomity monarcha, król Karol II który, wstępując na tron, powiedział o sobie:

„Będę również królem kultury rumuńskiej”.

Opinia polska z coraz większym zainteresowaniem śledzi objawy, świadczące o twórczej żywotności sojuszniczego narodu. Wizyta min. Angelescu będzie też niewątpliwie nowym, doniosłym etapem na polu wzajemnego zrozumienia i współpracy.

General Franco w gronie rodziny

Wódz Hiszpanii narodowej z małżonką i córką

Pojedynek na... trychiny

Niezwykła broń i niezwykli przeciwnicy

Niedawno wydarzyło się w Budapeszcie, że pewien poseł węgierski, wyzwany przez wysokiego funkcjonariusza policji, wyraził gotowość rozegrania pojedynku przy pomocy — armaty, gdyż jako były artylerzysta, jak oświadczył, zna się jedynie na tej broni. Nie jest to wypadek odosobniony w historii pojedynków, która zna cały szereg walk, rozegranych w wysoce niezwykły i oryginalny sposób. Niezwykłość ta dotyczy głównie wyboru broni.

Tak np. w ub. stuleciu dwóch zawziętych bilardzistów strzelało do siebie kulkami bilardowymi. Pojedynek ten zakończył się tragicznie. Jeden z walczących, Mellani, z taką siłą ugodził niezwykłą kulą swego przeciwnika Lenfant'a w skroń, że położył go trupem na miejscu.

„Pojedynek pod parasolem”

Dość komiczny przebieg miał pojedynek między sławnym krytykiem francuskim Sainte-Beuve'em a filozofem Dubois w Paryżu. Obaj przeciwnicy stanęli właśnie na polu walki, kiedy nagle lunął rzęsy deszcz. Sainte-Beuve z całym spokojem otworzył swój parasol i stanął na swym miejscu z pistoletem w prawej, a parasolem w lewej ręce. Sekundanci zaprotestowali przeciw takiemu rozwiązaniu kwestii, ale Sainte-Beuve odparł:

— Pan Dubois może mnie zastrzelić. Nie mam nic przeciwko temu. Ale nie może mnie zmusić, aby się nabawił kataru...

Co rzekłszy, wypalił z pistoletu i zranił filozofa w nogę. Z triumfalną miną, oddalił się pod swoim parasolem do swoich przyjaciół.

...na kielbasy z trichinami

Groteskowy pojedynek zaproponował sławny uczyony niemiecki Virchow Bismarckowi. „Żelazny kanclerz” uczuł się dotknięty jakimś oświadczeniem Virchowa, który był jego zaciętym przeciwnikiem politycznym, i wyzwał go na pojedynek. Virchow przyjął sekundantów w swoim laboratorium, gdzie właśnie pracował pochy-

lony nad mikroskopem. Oświadczył, że wyzwanie przyjmuje i wręczył sekundantom pakiecik, który w pośpiechu przygotował na uboczu.

— Jako wyzwanemu przysługuje mi prawo wyboru broni — rzekł. — Proszę oświadczyć księciu, że w paczce znajdują się dwie kielbasy. Napozór nie różnią się od siebie, ale w jednej z nich mieszczą się trychiny. Niech Jego Ekscelencja spożyje jedną kielbasę, ja zjem drugą. Kto wybierze zdrowa, będzie miał słusność.

Bismarck zrezygnował z pojedynku.

Tak idealnie biała bielizna! — Dlatego zawsze używam Radionu!

Tylko rzeczywiście czysta bielizna jest biała. Przy gotowaniu jej w Radionie wytwarzają się miliony drobniutekłych pęcherzyków tlenu, które przenikają tkaninę i usuwają z niej wszelki brud.

1. Rozpuścić Radion w zimnej wodzie,
2. 15 minut gotować,
3. Płukać najpierw w gorącej, potem w zimnej wodzie.

...i jest lepszy!

Wiadomości sportowe

Tarłowski mistrzem tenisowym Cannes
Polak bije Schroedera — Jędrzejowska przegrywa znowu z Lizaną

Nicea (PAT). W poniedziałek odbyły się w Cannes finały międzynarodowego turnieju tenisowego. Do finałów z Polaków zakwalifikowali się Jędrzejowska i Tarłowski.

W grze pojedynczej panów Tarłowski zrewanżował się pierwszej rakiecie Szwecji Schroederowi za porażkę, pomiesioną w Mentonie. Polak tym razem wyraźnie górował nad swym przeciwnikiem i walkę

rozstrzygnął na swoją korzyść 6:2, 3:6, 9:7, 6:4. Tarłowski w ten sposób zajął pierwsze miejsce w turnieju.

W grze pojedynczej pań Jędrzejowska spotkała się ponownie z Lizaną i ponownie została pokonana 5:7, 7:5, 1:8. Jak widać z wyników, Jędrzejowska nie znajduje się jeszcze w swej szczytowej formie.

Z Cannes polscy tenisiści udali się na turniej do San Remo.

Sport w Gdyni

„Bałtyk” przegrywa ze „Skra” z Warszawy 6:10

W niedzielę odbył się w Gdyni mecz bokserski pomiędzy RKS „Skra” z Warszawy a PRKS „Bałtyk” z Gdyni. Ponieważ był to pierwszy występ „Bałtyku” po dłuższej przerwie, oczekiwano ciekawego spotkania, tymczasem gospodarze zawiedli na całej linii.

U zawodników „Bałtyku” widać wyraź-

ny spadek formy — nawet u najlepszego Juchnickiego. Na wyróżnienie zasługują tylko dwaj świeżo pozyskani zawodnicy — Plichta, o bardzo silnym ciosie i Sarnowski, dobry technik, ale jeszcze zupełnie bez kondycji.

Zawody poprzedziła walka finałowa w wadze lekkiej o mistrzostwo Marynarki Wojennej, która też była najciekawszym spotkaniem wieczoru. Pasturczak wygrywa z pierwszorzędnym tego dnia Chmielewskim.

Walka prowadzona w ostrym tempie, na wysokim poziomie technicznym, zadowoliła pod każdym względem.

Po prezentacji drużyn na ringu pozostałi Brzęczek (S) i Sowiński (B.). Pierwsze starcie — wyraźna przewaga Warszawianina, który jest znacznie szybszy i celniej trafia. Drugie i trzecie starcie wyrównane, gdyż Sowiński prze do walki w zwarciu, w której jest wyraźnie lepszy. Spotkanie wygrywa zastąpienie Brzęczek, 2:0 dla Skry.

Spychalski (S) — Lemański (B). Lemański był najslabszym zawodnikiem obu zespołów przegrywa w 2. starciu przez k. o. 4:0.

Wódkowski (S) Kuczyński (B). Dwa pierwsze starcia wyrównane, w trzecim przewaga Warszawiaka, który przytomnie atakuje. 6:0. W drugiej walce tej samej kategorii spotkali się Stecki (S) — Wawrzyniak (B). Pierwsza runda dla Steckiego, druga wyrównana, trzecia też dla Warszawiaka. Ogłoszony remis jest jedyną pomyłką sędziego w tym meczu 7:1.

Paramonow (S) — Juchnicki (B). Juchnicki zawiódł. Przeciwnik wojny, sżtywny, słaby technicznie, idealnie nadawał się do wypunktowania, tymczasem Juchnicki popadł w manierę polowania na K. O., a że jednocześnie pogorszył się technicznie i stracił na szybkości, polowanie się nie uda-

Rekord Europy w pływaniu na wznak

Pływak niemiecki Schlauch ustanowił nowy rekord europejski w pływaniu na 400 m. na wznak

je. Walkę wygrywa Juchnicki, górując siłą przez wszystkie starcia 7:3.

Głowacki (S) — Plichta (B). Spotkanie wygrywa Plichta w 1 starciu przez poddanie się przeciwnika 7:5.

Kołacz 11 (S) — Sarnowski (B). Pierwsze starcie wyrównane, w drugim Sarnowski trafia celnie prawym sierpem i Kołacz idzie do 5 na deski; to starcie wygrywa Sarnowski. Trzecie starcie przeważa Kołacz. Ogłoszony remis słuszny 8:6.

Osiński—Michalik. Walkę wygrywa Osiński 10:6.

Sędziował w ringu p. Burandt z Gdańska, na punkty kpt. Tyimiński. Organizatorem należy życzyć punktualnego zacznania meczów. Widzów około 800 osób.

Wojskowe zawody narciarskie w Zakopanem

W Zakopanem rozpoczęły się trzydniowe zawody narciarskie o mistrzostwo dywizji, z udziałem oficerów i podoficerów zawodowych. W pierwszym dniu zawodów odbył się bieg na 12 km. Start biegu znajdował się na Kałatówkach, trasa prowadziła częściowo w stronę Hali Goryczkowej, następnie zwracała w stronę Hali Kondratowej, aż do „Piekielka”. Stamtąd wracała do mety przy starcie. Technicznie trasa przedstawiała się dosyć ciekawie i poważnie, gdyż na 12 km 5 km. stanowiły podbiegi. Warunki na trasie z powodu właściwości terenowych i długich podbiegów wymagały bardzo dużej sprężystości i tężyzny fizycznej, którą zawodnicy wykazali w całej pełni, gdyż z ogólnej liczby 235 zaledwie 4 nie ukończyło biegu.

Wyniki szczegółowe w grupie oficerów: 1) Kania Wojciech 1:02,26 godz.; 2) Pochwat Włodzimierz; 3) Michalczyk Aleksander.

W grupie podoficerów: 1) Merana Jan 54,2 min.; 2) Biernat Józef; 3) Staszewski Józef.

Młoda pływaczka niemiecka Inge Schmitz ze Szpandawy ustaliła w Kopenhadze nowy rekord Niemiec na 200 m czałem: 2:37,8 min.

Mistrzostwo Pom. Chorągwi Harcerzy w ping-pongu

W dniu 13 i 14 bm. Komenda Pomorskiej Chorągwi Harcerzy przeprowadziła w Starogardzie, zawody ping-pongowe o mistrzostwo Chorągwi na rok 1937. Do zawodów stanęło 50 harcerzy z następujących Hufców Harcerzy: Chojnice, Puck, Sępólno, Starogard, Brodnica, Tczew i Toruń.

W grach indywidualnych: 1) miejsce zdobył H. Szeffler, Brodnica; 2) W. Richter — Starogard; 3) H. Pankowski — Brodnica; 4) J. Niklewski — Brodnica; 5) T. Dylewski — Puck.

W grach dwójkami: 1) miejsce zdobyli J. Niklewski, H. Szeffler — Brodnica; 2) A. Brabiec, B. Brzezicki — Toruń.

W grach zespołowo: 1) Chojnice, 2) Puck, 3) Starogard, 4) Sępólno, 5) Toruń.

W ogólnej klasyfikacji: 1) Brodnica, 2) Starogard, 3) Chojnice, 4) Toruń, 5) Puck.

Siódemka w życiu Hitlera

Ponieważ żyjemy w czasach, kiedy wszelkiego rodzaju przepowiednie, horoskopy i dociekania astrologiczne ogromnie absorbują różne niespokojne umysły — nie od rzeczy będzie wyjawiać, jaką rolę odgrywa „7” w życiu Hitlera.

Po nieudanym puczu w Monachium w roku 1920, Hitlera internowano w Landsberg w celi Nr. 7; 7 marca odrzucił on Lohcarno, wkraczając zbrojnie do Nadrenii — przy tym wojska niemieckie kroczyły siedmjomą drogami. Słynna nota Hitlera jest podzielona na 7 punktów; kwestionariusz wręczony przez ministra Edena 7 maja zawierał także 7 stron.

We Francji „7” jest ulubionym numerem zwolenników gry w „totka”...

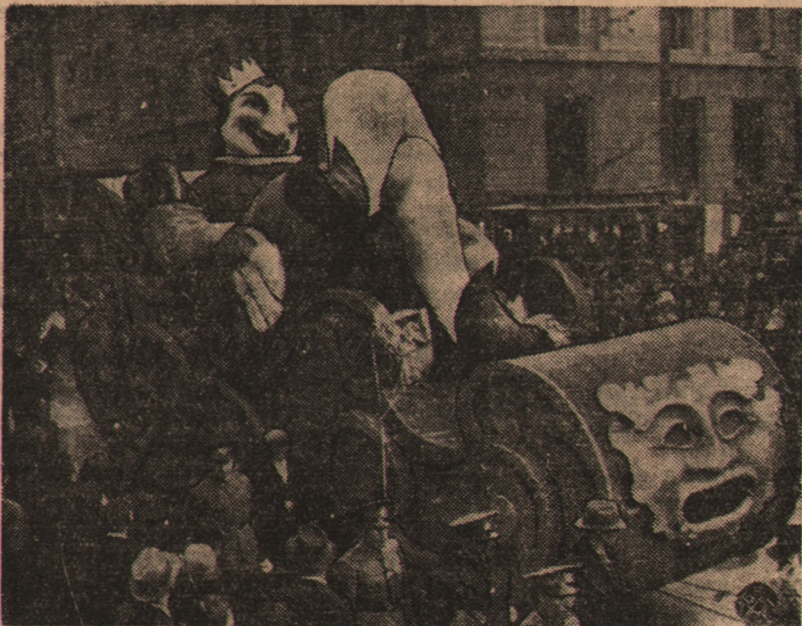
Nowy eliksir młodości

Jeden z amerykańskich lekarzy wynalazł nową receptę na długowieczność: „Jedzcie codziennie wodorosty na śniadanie”, a będziecie mogli żyć nawet dwieście lat, — woła ów lekarz. Sam, aczkolwiek wygląda zdumiewająco młodo na swój wiek, jednak nie pragnie bynajmniej zdobywać rekordów długowieczności.

Mimo to utrzymuje, że wodorosty zawierają istotnie jakiś niezwykle pożywny składnik. To ożywcze działanie przypisuje od zawartości jodu w wodorostach.

Osoby w podeszłym wieku, dla których wypróżnienie związane jest z cierpieniem, doznają znacznej ulgi przy codziennym stosowaniu w przeciągu tygodnia 3—4 łyżek stołowych dziennie naturalnej wody gorzkiej Franciszka-Józefa. Zalec. przez lekarzy.

Greckie zwyczaje karnawałowe

Reprodukujemy oryginalne zdjęcie, przedstawiające moment tradycyjnego korowodu karnawałowego w Atenach. Na zdjęciu alegoryczny książę karnawału

PRZEKŁAD AUTORYZOWANY A. WALDENBERGOWEJ

HANKA SZUKA PRACY W AMERYCIE

Na „lunch“ zawoziły nas windy na czternaste piętro, do tak zwanej „Cafeteria“ — sliczna sala, rodzaj kantyny, dla personelu, gdzie każdy sam sobie usługował i za kilka centów dostawał smacznie przyrządzone potrawy, albo i smakołyki.

Należy do dobrego tonu, żeby w amerykańskich domach towarowych jaknaj lepiej obchodzić się z personelem. Ale wzamian żąda się od personelu uprzejmie uśmiechniętej twarzy.

W pokojach dla personelu wszędzie wisiały wielkie plakaty: „Start the day with a smile“ (Rozpocznij dzień od uśmiechu). Przyznam się w sekrecie, że nieraz widziałam naburmuszone za troskane twarze, ale zato wszystkie bez wyjątku sprzedawczynie były ładnie, wprost elegancko ubrane. Taka „girl“ z domu towarowego jest zawsze „dobrze zrobiona“ i doskonale uczesana. Nie pracuje w kitlu. Wręcz przeciwnie: zazwyczaj przychodzi do zajęcia w modnej sukni z czarnego jedwabiu.

Gdy po skończonej pracy tłum sprzedawczyń wylega na ulicę, ma się wrażenie, że to młode kobiety „z towarzysstwa“ wychodzą z jakiejś modnej kawiarni.

Przeważnie na taką młodą, przystojną dziewczynę czeka jej „boyfriend“ i kilka razy na tydzień chodzą razem do najbliższego „Talkieino“.

Pomimo, że moje znajomości języka angielskiego w dziedzinie branży obuwia równały się prawie zeru, w pierwszym tygodniu wypracowałam dwadzieścia siedem dolarów prowizji, co było zdumiewająco dużo, jeżeli się pomyśli, że nie miałam wogóle pojęcia o Ameryce i amerykańskich stosunkach. Mogłam się więc przyzwyczoić utrzymać.

W okresie przedświątecznym Bożego Narodzenia ruch wzmożył się wielokrotnie i musiałam zebrać wszystkie siły, żeby podolać nawałowi pracy.

Murzyni, którzy ogólnie nie mają odwagi udawania się na wyższe piętra, a czynią to tylko w wyjątkowych wypadkach, głównie kupowali wszystko w „basement“. Tłumnie zalegali wszystkie oddziały. Murzynki były niemniej wybredne od swoich siostr europejskich i często przymierzaly dwadzieścia par pantofli zanim kupiły jedną.

W tym okresie prowizja moja podskoczyła do trzydziestu dolarów tygodniowo.

Muszę się przyznać ze skruchą, że niezawsze wypełniałam pierwszy warunek amerykańskich przykazań. „jak masz obsłużyć klienta: „Start the day with a smile“. Ale jedno wiem napewno: nie byłam taka obłudna, jak moje koleżanki — Amerykanki, które nigdy nie byłyby usiadły przy jednym stole z

Murzynki były niemniej wybredne od swoich siostr europejskich...

murzynką, albo z murzynem, a w „basement“ traktowały ich z wyszukaną uprzejmością i fałszywym uśmiechem.

Często i mnie ogarniała wściekłość, kiedy patrzyłam na takie przesadnie wystrojone murzynki, które, mniejsza, że nosiły wyższe obcasy, niż Amerykanki, i ultra modne suknie, ale do tego tak się różowały, pudrowały i tak mocno ponsową pomadką malowały usta, że wyglądały, jak maskary.

Pewien poeta murzyński napisał z ironią o Amerykankach:

„Alls white girls are longing for the

sun...“ — motywując to twierdzenie tem że chcą się upodobnić do pięknych kobiet murzyńskich. Widocznie jednak nie zauważył, że murzynki: zużywają niezliczoną ilość szminek, żeby mieć jaknajbielszą cerę. Ze pomimo wszystkich kosmetyków niezawsze pachną „Quelques fleurs“ — to już nie ich wina.

Ostatecznie wytrzymałam w „basement“ tylko kilka miesięcy. Zaczęłam niedomagać. Głównie zaszkodził mi brak powietrza w „basement“ i szalony upał. Gdy po kilku tygodniach nadludzkiego wysiłku, aby nie stracić zajęcia, ostatecznie zachorowałam, zanesiono mnie do szpitala, który mieścił się na jednym z pięter domu towarowego.

Jestem stenotypistką

III.

Hopkins et Son w Chicago „pracują w gumie“. Fabryka ich zatrudnia sto sunkowo niewielką liczbę robotników, bo tylko pięć tysięcy. Jednakże zarzuca towarami swemi dwa kontynenty, dokładnie czterdzieści państw. Od jednego z moich znajomych dowiedziałam się że Hopkins et Son uszczęśliwiają również i Polskę swemi towarami, a w danej chwili poszukują polskiej stenotypistki.

Zgłosiłam się więc do Employment-Monayer'a i oddałam mu list polecający. Przebiegł go oczami i nie upłynęło

„Nurse“ po zbadaniu mnie orzekła, że wskutek przepracowania mam zbyt niskie ciśnienie krwi.

Nie chciałam przestać pracować, bo groziło mi widmo nędzy, ale kiedy lekarz stanowczo zażądał, żebym więcej nie wracała do piwnicy, byłam niewypowiedzianie szczęśliwa, że skończyła się moja orka i wstrętne ubieganie się o murzyńską klientelę.

Ludziła mnie nadzieją, że znajdę nową, bardziej odpowiednią pracę. Jeszcze nie znałam amerykańskich stosunków i nie zdawałam sobie sprawy, jak olbrzymią jest rzesza ludzi, poszukujących pracy; że w Ameryce, aby żyć, trzeba łapać każdą pracę, nawet tę najcięższą. Niebawem przekonałam się o tem.

pięciu minut, a już byłam zaangażowana. W Ameryce, z niebывалą łatwością i szybkością przyjmuje się pracowników, oczywiście, jeżeli jakaś firma w danej chwili potrzebuje nowej siły pomocniczej.

Otyle pan powiedział mi krótko, że angażuje mnie, jako polską stenotypistkę, że pensja moja wynosić będzie 100 dolarów miesięcznie, płatnych pierwsze go i piętnastego każdego miesiąca i że mogę natychmiast przystąpić do pracy.

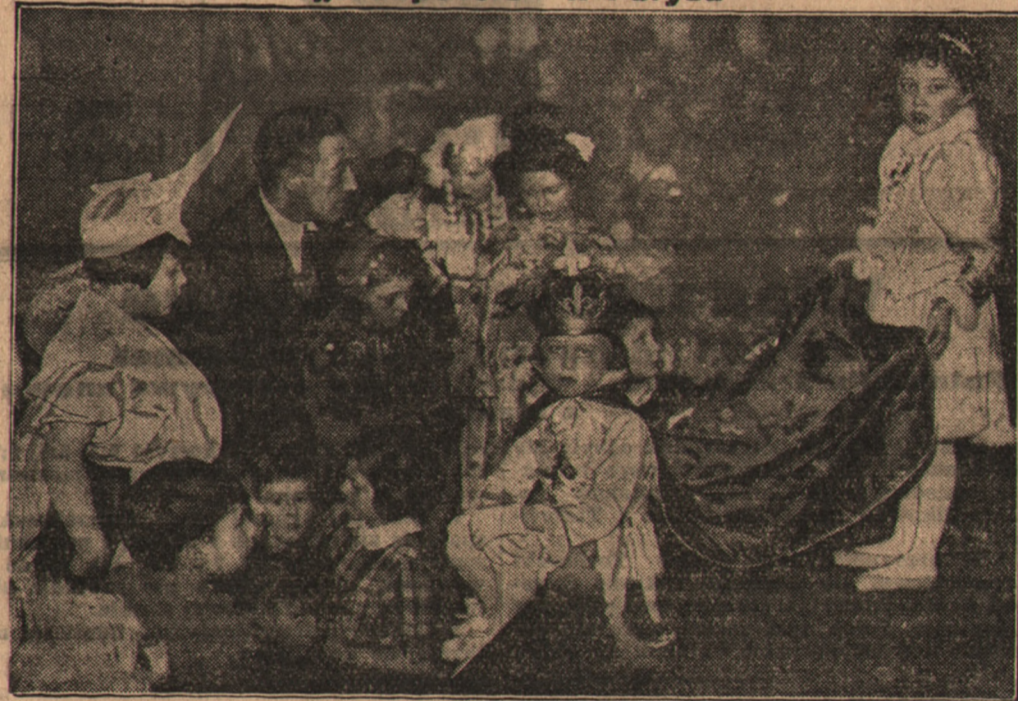
Kiedy wprowadzono mnie do wielkiej bardzo wysokiej, doskonale przewietrzanej sali, gdzie stało moc maszyn do pisania, myślałam z początku, że słońce. Sto trzydziści stenotypistek, zajętych było pisaniem. Stolik stał obok stolika rząd za rządem, i pomimo przeróżnych udoskonaleń, dążących do stłumienia stukotu maszyn, hałas był okrutny; istne piekło wielkiego amerykańskiego przedsiębiorstwa obecnych czasów. Przedstawił mi starszą pani, która była „headmanagerką“ w sali stenotypistek; niełatwe zajęcie, wymagające wielkiej cierpliwości i rutyny. Przeszła ze mną koło długiego szeregu stolików, zanim dotarliśmy do wolnej maszyny.

— Ta maszynistka jest teraz na urlopie — objaśniła mnie. — Niech pani narazie używa jej maszyny. Gdy powróci, wynajdziemy dla pani inne miejsce. Potem powróciłyśmy do biurka na czelniczkę. Wzięła do ręki listę, którą przed chwilą położyła jakaś dziewczynka.

— Drugie przypomnienie, — powie działa krótko. — Na tej liście znajdują pani szereg firm, do których trzeba wysłać powtórne przypomnienie o uregulowaniu należności. Musi pani tylko uważać na dokładne wypisywanie adresów i sum, bo za dokładność tekstu ktoś inny ponosi odpowiedzialność.

(Ciąg dalszy nastąpi).

„Śródpocie“ w Paryżu

Do tradycyjnych obchodów paryskich należy „mi careme“ — uroczystość obchodzona w 4-tą, środkową niedzielę Wielkiego Postu. Na zdjęciu młodzianka „królowa ulicy“ w otoczeniu swej swity.

KS. W. KNEBLEWSKI

U źródeł mistycyzmu i fanatyzmu hiszpańskiego

(Ciąg dalszy)

Wystawę misyjną w Barcelonie zwiedzały tłumy. Zaciekawienie było olbrzymie. Przedmiot jej mimo egzotyczności i rzadkości jest bardzo bliski Hiszpani. Każdy w swym mroźnym domu miał czy na jakiegoś misjonarza. Utrzymuje się z nim żywe stosunki, śle ofiary na jego potrzeby.

Najlepiej ten stosunek zilustrują nam liczby. Na świecie, było w tym czasie wszystkich misjonarzy Hiszpanów: około 900 kapłanów, 350 braci i 250 sióstr. Z tego na poszczególne zakony wypada: augustjanów 57, benedyktynów 69, kapucynów 116, karmelitów bosych 59, dominikanów 145, franciszkanów 220, jezuitów 284, marjanów 111, pasjonistów 18, paulistów 30, salezjanów 110 i marystów 90.

W tej suchej statystyce liczbowej żyła dusza hiszpańska. Nie trzymała się ona w wyborze stanowiska jednego ośrodka życia zakonnego, ale wchodzi do wszystkich jego rozgałęzień wedle powołań indywidualnych. Może się w tem nieco rozrzuca i rozprasa, ale to nie przeszkadza, że w każdym środowisku stanowi ona jednak całość syntetyczną i harmonijną.

Zakonnik i misjonarz hiszpański dzisiejszy płonął tym samym ogniem zapału i poświęcenia, co i ten z przed stuleci. Misje hiszpańskie XVI w. miały przecież swoich wielkich patronów. Indje, Chiny i Japonja znały największego Apostoła Azji właśnie Hiszpana z pod Pampeluny, św. Franciszka Ksawerego,

zmarłego w r. 1552 na wyspie Sancian. Z tego samego środowiska i gniazda zakonnego wyrósł wielki Jezuita misjonarz zwany, przez cesarza Karola V. „cudem ksiąg“ apostoł Hiszpanii i Portugalji, św. Franciszek Borgiasz. On to w gorliwości i oswojeniu katolickiej Hiszpanii z pod niewoli Islamu, jeździł z kardynałem Aleksandrem do królów i księży Francji i Portugalji prosić o pomoc orężną.

Zetknął on się w Barcelonie z przybyłymi z obu półkul ziemi misjonarzami. Zjechało się wtedy przeszło półtora tysiąca, żyjących i pracujących w wielkim dziele zarówno apostołstwa, jak i kultury Kościoła w tych krajach, które jeszcze Dobrej Nowiny nie słyszały i jej nadprzyrodzonych dobrodziejstw nie doświadczyły.

Trzeba było patrzeć na te różnych zgrupowań najrozmaitsze habity, ogorzałe i zczerniałe od słońca podzwrotnikowego i wychudłe od trudów, pracy i niebezpieczeństw oraz nieprzespanych nocy oblicza, na siwizną okryte głowy i patryjskie brody, na te płomieniem gorejące oczy, by się samemu zapalić do wielkiej pracy wcielenia w życie tej na najniższym stopniu stojącej ludzkości, zasad wiekuistego Dobra, Prawdy i Piękna.

Wszystkie przemówienia i sprawozdania z działalności misyjnej spotykały się z entuzjastyczną oceną kilkutyśięcnych tłumów, zebranych ze wszystkich krańców półwyspu Pirenejskiego. Była to serdeczna zapłata za to, że każda ofiara złożona przez naród, na te wielkie sprawy znalazła sobie najwłaściwsze i najbardziej celowe przeznaczenie i użytkowanie.

Temperament hiszpański umie dziękować w sposób u nas niespotykany: huraganem oklasków, rzucaniem czapek w górę i żywiołowymi okrzykami,

przechodzącymi miarę najpotężniejszych głośników radiowych. Wreszcie kończy się wszystko pochodem przez miasto, podczas którego tłum niesie na swych ramionach tych, którym te hołdy i dzięki składa.

Najuroczystsza chwilę zjazdu stanowiło jego zamknięcie, poprzedzone wielkim nabożeństwem w bazylice, pod wezwaniem Panny Marji Łaskawej i Królowej świata pogańskiego „La Virgen de la Merced el mundo infiel“ i procesją eucharystyczną, po wielkim stadjonie wystawowym wobec kilkudziesięciu tysięcy wiernych.

Najpodnioslejszym jednak momentem, jaki przeżyłem w tej atmosferze przesyconej entuzjazmem, gorliwością o tryumf wiary, pobożnością bezgraniczną tłumów, okazywaną w tak swoisty sposób przez najwyższych dostojników państwa, jak i przez tę szarą rzeszę, była pielgrzymka na Monserrat do stóp „Czarnej Madonny“ przez lud zwanej „Moreneta“.

Górę Monserrat uwieczniła literatura muzyczna całego świata. Unieśmiertelnił jej przedziwne kształty i w nich zawartą legendę wielki Wagner w operze „Parsifal“. Według niektórych powag muzycznych jest ona Monsalwatem, na której się rozgrywa legenda św. Graala.

O tem, że Wagner był czcicielem Monserratu, poświadczył publicznie syn wielkiego kompozytora, kiedy wspominał o swoim powrocie do Niemiec właśnie z Hiszpanii, przywożąc swemu ojcu kwiaty Monserratu, na których widok starzec rozrzewnił się i dał upust wspomnieniom chwil, przeżytych na tej fantastycznie pięknej górze.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Stawki płac robotników tartacznych

Komisja Pojedynczo - Rozjemcza w Toruniu, w celu załatwienia zatargu w przemyśle tartaczonym na terenie województwa pomorskiego...

Table with 6 columns: KATEGORIA, Gdynia Bydgoszcz Toruń, Inowrocław Kartuzy, Wejherowo Puck i miasta ponad 10.000 mieszk., Miasta poniżej 10.000 mieszkańców, Ośrodki wiejskie. Rows include Rzemieślnik, Przyuczony, Robotnik zwykły od 21 lat, Robotnik zwykły poniżej 21 lat.

Woznicy otrzymują we wszystkich miejscowościach tygodniowo dodatek w wysokości 2 zł.

Przy stosowaniu pracy akordowej stawki jednostkowe za prace akordowe powinny być obliczone w taki sposób, aby zarobek ogólny robotnika akordowego był co najmniej o 15 proc. wyższy od płacy dniówkowej robotnika odpowiedniej kategorii.

Orzeczenie obowiązuje od dnia 15 bm. do dnia 31 maja 1938 r.

Podziękowanie. Wszystkim, którzy oddali ostatnią przysługę i okazali nam w jakikolwiek sposób współczucie po zgonie naszego syna i brata s. p. Edmunda Jabłońskiego...

Giełdy

NOTOWANIA GIEŁDY WARSZAWSKIEJ z dnia 16 marca 1937 r. Dewizy: Belgia 88,95-89,13-88,77; Berlin 212,78-211,94; Gdańsk 100,20-99,80; Amsterdam 288,60-288,30...

Akcje: Bank Polski 100,00; cukier 80,25; węgiel 21,00; Lilpop 14,00; Modrzewów 8,00; Ostrowiec 80,25; Starochowice 35,00-34,75.

Waluty: Belgi belg. 88,13-88,70; dolary amerykańskie 5,28 i pół - 5,26; francy franc. 24,29-24,15; franki szwajc. 120,60-119,80; funty ang. 25,46-25,70; gulden holenderski 100,20-99,80...

SPRAWOZDANIE Z FANDLŲ ZBOŻA I NASION B. HOZAKOWSKIEGO W TORUNIU z dnia 16 marca 1937 r. Płacono: w dniach ostatnich za 100 kg. franko...

ROZGŁOSZNI POMORSKA 7.25 „Parę informacji”, 7.30-8.00 Orkiestra wojskowa (z Wilna), 12.50-13.00 Ochrona legów...

GIEŁDA ZBOŻOWO-TOWAROWA z dnia 16 marca 1937 r. Zboża: Ceny tranzakcyjne: żyto 15 ton 24,00, 30 ton 23,50, 15 ton 23,75, 15 ton 23,00...

ROZGŁOSZNI POMORSKA 7.25 „Parę informacji”, 7.30-8.00 Muzyka - płyty, 8.00-8.15 Melodia (płyty), 8.15-8.30 Koncert reklamowy...

ZAGRANICA 15.55 Budapeszt, „Turandot” - opera Pucciniego (transmisja z Opery), 19.35 Wiedeń, Koncert akompaniamentowy...

Gzwarek, 18 marca PROGRAM OGÓLNOPOLSKI 6.30 Pieśń „Kiedy ranne wstała zorze”, 6.33 Gimnastyka, 6.50 Muzyka (płyty), 7.15 Dziennik poranny...

PROGRAM OGÓLNOPOLSKI 6.30 Pieśń „Kiedy ranne wstała zorze”, 6.33 Gimnastyka, 6.50 Muzyka (płyty), 7.15 Dziennik poranny, 7.25 Patrz programy lokalne...

Tabela wygranych z dnia 16 marca

Large table of lottery results organized by draw type: I i II ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE, Wygrane po 50 zł, III ciągnięcie Wygrane po 150, Wygrane po 50 zł, IV ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE, Wygrane po 150. Includes prize amounts and winning numbers.

